

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Nay Min

တစ်ကျော့ဖြင့် စားနုတ်ဆွဲရူး

(လင်းဟောင်း)

စာစဉ် - ၁၀

အပိုင်း ၁၃၆
အဆိပ်ဘုရင်ငယ်ဆိုသည်...

လျူရှောက်၏ နှစ်ချမ်း ကွဲသွားသော အလောင်းမှ ရုတ်တရက် လက်မ
အရွယ်ခန့် အဆိပ်ပိုးကောင်တစ်ကောင် ပြေးထွက်လာ၏။

လင်းဟောင်မှာ ယင်းအတွက် အသင့် ပြင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ ချက်ချင်း
သူ၏ လက်ချောင်းဖြင့် ညွှန်လိုက်ရာ ထိုအဆိပ်ပိုးကောင်အား ဓားချီဖြင့် ထိ
မှန်သွား၏။

အဆိပ်ပိုးကောင်မှာ ဓားချီကြောင့် ပိုင်းပျက်သွားခြင်း မရှိဘဲ မြေပေါ်သို့
သာ ကျသွား ခဲ့၏။

ယင်းက လင်းဟောင်အား အံ့အားသင့်စေပါသည်။

သိသာစွာ ဤအဆိပ်ပိုးမှာ အားနည်းပုံ ပေါ်သော်လည်း တကယ်တော့
ခုခံကာကွယ်နိုင်စွမ်းက အလွန် မြင့်မားလှသည်။

ထိုပိုးကောင်မှာ မြေပေါ် ကျသွား ပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်း မြေကြီးထဲ ဝင်
ရောက် ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့၏။

မည်သည့် သဲလွန်စမှ မကျန်ရစ်ခဲ့ပေ။

"ထွက်လာစမ်း"

လင်းဟောင် ပုံမှန်အသံနှင့် ဟောက်လိုက်၏။ နောက်ထပ် ဓားချီတစ်
တန်း သူ့အရှေ့၌ ဖွဲ့တည်လာကာ သူ၏ခြေထောက်အောက်ရှိ မြေကြီးထဲ
ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။

အဆိပ်ပိုးကောင်မှာ မြေကြီးထဲမှ လင်းဟောင်၏ ဓားချီဖြင့် အတင်း ဆွဲထုတ် ခံလိုက်ရ၍ ဖုတ်ကနဲ တိုးထွက် လာခဲ့ရ၏။

လင်းဟောင်က လက်ကို တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်း၍ ထူထည်းခိုင်ခံ့သော ဓား ခြပ်စင်များဖြင့် ထိုပိုးကောင် မလှုပ်နိုင်အောင် ချက်ချင်း ချုပ်နှောင် ထား လိုက်သည်။

သူ့အရှေ့မှ ထိန်းချုပ် ခံထားရသော ပိုးကောင်ကို ကြည့်၍ သူ၏ကိုယ်ထဲ၌ တည်ရှိသော ပြင်းထန်သည့်အဆိပ်ကို လင်းဟောင် ခံစား မိပါ၏။

ဤကဲ့သို့ အဆိပ်သုံးသည့် နည်းလမ်းမှာ သာမန် လူတစ်ယောက် လုပ်နိုင် သည့် အရာမျိုး မဟုတ်ပေ။ ကြည့်ရသည်မှာ အဆင့်(၁၀၅) နဂါး သူရဲကောင်း စာရင်းဝင်သော အဆိပ်ဘုရင်ငယ်မှာ သူ့ဆီ ရောက်လာပြီ ထင်သည်။

သူ့အား စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်မှာ ရက်အချို့ပင် ကြာခဲ့ပြီ။

နောက်ဆုံးတော့ သူ ပေါ်လာ ခဲ့ချေပြီ။

အဆိပ်ပိုးကောင်မှာ သူ့လက်ထဲ အတင်း ရုန်းကန် နေ၏။ သို့သော် လင်း ဟောင်၏ အချုပ်အနှောင်မှ မလွတ်မြောက် နိုင်ခဲ့ပေ။ အဆုံး၌ ယင်းက အမှန်တကယ် သူပါသူ ပေါက်ကွဲ သွားခဲ့၏။

ထိုအဆိပ်ပိုးကောင်၏ ကိုယ်တွင် အဆိပ်ဘုရင်ငယ်၏ ဝိညာဉ်အသိမျှင် တစ်ခု တွယ်ကပ် လျက် ရှိပြီး၊

ထိုဝိညာဉ်အသိက....;

"မင်းက ငါ့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ညီကို သတ်လိုက်တာ.. ဒီတော့ မင်းကို ဒီလောက် မြန်မြန် သေ စေမှာ မဟုတ်ဘူး စိတ်ချ။ ငါ မင်းကို ကတိပေး တယ်..မင်းက ကမ္ဘာမှာ အနာကျင်ဆုံး ဝေဒနာကို ခံစား ရလိမ့်မယ်။ သေပါ

ရစေလို့ တောင်းပန် ရတဲ့အထိ ငါ မင်းကို နှိပ်စက်ပြမယ်။ ဒီတော့မှဘဲ မင်း အပေါ်ထားတဲ့ ငါ့ရင်ထဲက အမုန်းတရားတွေ ဖြေသာနိုင်လိမ့်မယ်"

"မင်းက ငါ့ကို ရှာချင်တယ်ဆို ဆိတ်ငြိမ်ကျေးရွာကို လာခဲ့လိုက်!"

သူ၏ ဝိညာဉ်အသိမှာ ဤစကားများ ပြောပြီး လုံးလုံး ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့၏။

လင်းဟောင်၏ မျက်လုံးများ မှေးကျဉ်း၍ အေးစက်စက် အလင်းများ တဖျပ်ဖျပ် လက်လာ၏။

ဆိတ်ငြိမ်ကျေးရွာက အန္တရာယ်ရှိနေသည်မှာ ထင်ရှားပါသည်။

လင်းဟောင် တုံ့ဆိုင်း မနေခဲ့ပေ။

ဆိတ်ငြိမ်ကျေးရွာ ရှိရာဘက်သို့ ချက်ချင်း ပြေးတော့သည်။ အဆိပ်ဘုရင်ငယ် လုပ်ချင်တာ လုပ်နေမည်ကို သူ ဒီအတိုင်း ထိုင် ကြည့် မနေနိုင်ပေ။

ထို့အပြင်၊ အဆိပ်ဘုရင်ငယ်မှာ သူ့အတွက် လာသည် ဖြစ်ရာ သူက ထိုလူကို ခေါ်ထုတ် လာခဲ့သူဟု လည်း ပြော၍ ရသည်။ ဆိတ်ငြိမ်တောင်တန်း ကျေးရွာ၌ တခုခု ဖြစ်သွားခဲ့လျှင် သူ့ရင်ထဲ လွယ်ကူမည် မဟုတ်ပေ။ အပြစ်ရှိသလို ခံစား နေရ ပါလိမ့်မည်။

ယင်းက သူ၏ ဓမ္မနှလုံးသားအတွက် ကြီးမားသော အတားအစီးတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်ပြီး အနာဂတ် စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှု အပေါ် သက်ရောက် နိုင်ပေသည်။

— —

ဆိတ်ငြိမ်တောင်တန်း ကျေးရွာထဲဝယ်..

ရွာသူရွာသားများမှာ အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့ ခဲ့ကြရသော်လည်း ဘဝကို အကောင်း မြင်ပြီး အရှုုံးမပေးဘဲ ဘဝတစ်ခုကို ခိုင်မာစွာ တည်ဆောက်

နေထိုင် ကြပါသည်။

ကျန်းမန်မှာတော့...

ရွာ၏ အနီး၌ လင်းဟောင်ကို ယခင် သူ ပြောထားသကဲ့သို့ ဖုံးကွယ်၍ နေလောက်သည်။ သူက ရွာကို လျှို့ဝှက် စောင့်ရှောက် နေနိုင်ရုံမက လင်းဟောင် တစ်ခုခု လိုအပ်လာသည့်အခါ သူ့အား မြန်မြန်ဆန်ဆန်လည်း ရှာတွေ့နိုင်ပါသည်။

နေ့လယ်ခင်း၌...

ကျန်းမန်က ရွာအနီး တောအုပ်တစ်ခုအတွင်း ကျင့်ကြံ နေလေသည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် အဆိပ်ဘုရင်ငယ်က သူ့အရှေ့၌ ပေါ်လာ၏။

ကျန်းမန် ချက်ချင်း နိုးနိုး ကြားကြား ရှိသွား၏။ တစ်ခုခု မူမမှန်သည်ကို ခံစားမိ၍ သူကပင် စ၍ လူပုလေးအား မေးလိုက်သ၏။

"မင်း ဘယ်သူလဲ?"

အဆိပ်ဘုရင်ငယ်က တဟားဟား ရယ်၍ ပြော၏။

"ကျွတ် ကျွတ်၊ ဒီနေရာကို တစ်ယောက်ယောက် စောင့်ရှောက် နေလိမ့် မယ်လို့ မထင်ထားဘူး။ ထားလိုက်ပါ... မင်းနဲ့ လင်းဟောင်က တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အချိတ်အဆက် ရှိလောက်တယ်... ဆိုတော့ မင်းကို အရင် ရှင်းလိုက်ရင် လင်းဟောင်ရင်ထဲ နာကျင်ပြီး အပြစ်ရှိသလို ခံစားသွားရ စေလိမ့်မယ်"

အဆိပ်ဘုရင်ငယ်မှာ လင်းဟောင်အပေါ် လက်စားချေလိုသော်...သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာ နှိပ်ဆက်ရန် မရွေးချယ်ခဲ့ပေ။ ဒါထက် သူ၏ စိတ်ဓာတ်နဲ့ နှလုံးသားကိုပါ နှိပ်စက်ရန် ကြံရွယ်ထားလေသည်။

သို့ရှိရာ ယင်းက သူနှင့် ပတ်သတ်သမျှ လူအားလုံးကို နှိပ်ဆက်ခြင်း၊
ထိခိုက်စေခြင်းဖြင့် သိသာ ထင်ရှား စေမည် ဖြစ်သည်။ လင်းဟောင်က ထို
အခြေအနေကို မြင်တွေ့ပြီး မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်မည်မှာ သေချာပါသည်။

ကျန်းဖန်၏ မျက်နှာ မဲသွားပြီး၊ သူ့အရှေ့မှ လူပုအား ချက်ချင်း တိုက်ခိုက်
လိုက်၏။

သို့သော်လည်း...သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုက အဆိပ်ဘုရင်ငယ်အတွက် ပျော့
လွန်းနေပါသည်။ လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်လိုက်ရုံဖြင့် လေပြင်းတစ်ချက်
တိုက်ခတ် သွားကာ ကျန်းဖန်အား လွင့်စင် သွားစေခဲ့သည်။

ကျန်းဖန်မှာ မြေကြီးပေါ် ပြုတ်ကျ ၍ သွေးအန် လိုက်ရ၏။ ထို့နောက်
အဆိပ်ဘုရင်ငယ်မှ စွမ်းအားဖြင့် ထိန်းချုပ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရကာ လေထဲ
မြောက်တက် လာခဲ့သည်။

တဆက်တည်းတွင်၊ အဆိပ်ဘုရင်ငယ်၏ လက်မှ အဆိပ်ငွေ့များ ထွက်
ပေါ်လာကာ ကျန်းဖန်၏ ကိုယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက် သွားခဲ့သည်။

အဆိပ်ငွေ့မှာ ကျန်းဖန်အား ပိုးမွှားပေါင်း သောင်းချီ ကိုက်နေသကဲ့သို့
ခံစားရစေပါသည်။ သို့သော် သူက အံ့ကြိတ်ရုံသာ ကြိတ်ထားပြီး မည်သည့်
အသံမှ မပြုခဲ့ပေ။

ထိုအချင်းအရာကို ကြည့်၍ အဆိပ်ဘုရင်ငယ် စိတ်ဝင်စား သွား၏။ သူပါ
သူ ရေရွတ်လိုက်သည်...;

"ငါ တကယ် သိချင်သွားပြီ... မင်း ဘယ်လောက်ထိ ဆက် သီးခံနိုင်မလဲ
လို့!"

ပြီးသည်နှင့် အဆိပ်ဘုရင်ငယ်က ထူးဆန်းသော အသံတစ်ချို့ ပြုလိုက်၏။
မြေပြင်တစ်ဝိုက် အဆိပ်ပြင်းသော ပိုးကောင်များ ပြည့်နှက် သွားခဲ့သည်။

ထို့နောက် လေထဲ ထိန်းချုပ် ခံထားရသော ကျန်းမန်အား မြေပေါ် ချ
ပေးလိုက်၏။

အဆိပ်ပိုးကောင် အားလုံး ကျန်းမန်ဆီသို့ အုံလာကြသည်။ သိပ်မကြာ
လိုက်ချေ...ကျန်းမန်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဆိပ်ပိုးကောင်းများ အောက်
နစ်မြုပ်သွားတော့သည်။

ခေတ္တ ကြာပြီးနောက် အဆိပ်ဘုရင်ငယ်၏ နှုတ်မှ ထူးဆန်းသော အသံ
တစ်ခု တဖန် ထွက်ပေါ် လာခဲ့ပြီး အဆိပ်ပိုးကောင်အားလုံး ပျောက်ကွယ်
သွားခဲ့သည်။ ကျန်းမန်၏ ကိုယ်မှာ အဆိပ်ပိုးများ၏ ကိုက်ခံထားရသော
ဒဏ်ရာများဖြင့် ပြည့်နှက် နေပါသည်။

သူ့ခင်ဗျာ မျက်လုံး ပွင့်၊ ပါးစပ် ပွင့်၍...အသက် ရှင်နေဆဲ ဖြစ်
သော်လည်း...

လူသေတစ်ယောက်ကဲ့သို့သာ မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ယင်းသည် အဆိပ်ဘုရင်ငယ်က တမင်တကာ လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သူက
ကျန်းမန်ကို ဤပုံစံအတိုင်း အသက် ရှင်နေစေပြီး ဤအတိုင်း လင်းဟောင်
ကို လက်ဆောင် ပေးလိုခဲ့သည်။

— —

လင်းဟောင် ရွာအဝင်သို့ အလျင်အမြန် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး
ရွာ၏အခြေအနေ မူမမှန်သည်ကို ချက်ချင်း တွေ့လိုက်ရသည်။

တရွာလုံးမှာ ကြောက်မက်ဘွယ် တိတ်ဆိတ်နေခဲ့ပြီး အသံ စိုးစဉ်းမျှ မရှိ
ပေ။

လင်းဟောင် ရွာထဲသို့ ပြေးဝင်သွားရာ ရွာရှိ လူအားလုံးမှာ အဆိပ် မိ၍
သတိလစ်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက် ရသည်။

ဤလူများ၏ ကိုယ်ခံအားဖြင့် ဆိုလျှင် အများဆုံး တစ်ရက်သာ ခံပါလိမ့်မည်။ ထို့နောက် အဆိပ်ဖြင့် အားလုံး သေဆုံး သွားကြပေလိမ့်မည်။

လင်းဟောင်က ရွာသူရွာသားများ မိထားသော အဆိပ်အား အလျင်အမြန် စစ်ဆေး ကြည့်လိုက်၏။

အဆိပ်မှာ သာမန် အဆင့်တစ်အဆိပ်သာ ဖြစ်ပေမဲ့ သူတို့အား အဆိပ်ခက်ခဲ့သူမှာ အဆိပ် သုံးရာတွင် အင်မတန် ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်နေ၍ ယင်းအား ကိုင်တွယ် ရသည်က ပြဿနာ များလှသည်။

အခု ချက်ချင်း အဆိပ် ဖြေဆေး ဖော်စပ်ပေးရန် နည်းလမ်းတစ်ခုသာ ရှိသည်။

သို့သော်လည်း လင်းဟောင်၏ ထံတွင် လက်ရှိ၌ စိတ်ဝိညာဉ်ဆေးအမယ်များများစားစား မရှိချေ။

သူ မျက်မှောင်ကြီး ကုတ်ထား၏။ အဆိပ်ဘုရင်ငယ်က ယခုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ထားခြင်းမှာ သူ့အား ခြိမ်းခြောက်ရန် ဖြစ်၍ ရွာ၏ တနေရာရာ၌ သဲလွန်စတစ်ချို့ ချန်ထားခဲ့မည်မှာ သေချာပါသည်။ သို့ရှိရာ သူ၏ ဝိညာဉ်စွမ်းအင်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြန့်ကျက်၍ ရွာထဲ ရှာဖွေကြည့်တော့သည်။

သိပ်မကြာလိုက်ချေ၊ ရွာသူကြီး၏ အိမ်တွင် ရှိသော စားပွဲတစ်ခုပေါ်တွင် စကားလုံး တစ်ချို့ ထွင်းထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

"မင်းက လူတစ်ယောက်ကို ကယ်ချင်တယ်ဆိုရင် ရွာအရှေ့ဘက် တောင်ကုန်းကို လာခဲ့လိုက်.. ငါ မင်းကို စောင့်နေမယ်"

လင်းဟောင်၏ မျက်နှာ မဲတက် သွား၏။ ရွာသူကြီး၏ အိမ်တွင် ရွာသူကြီးနှင့် ရွာသူကြီးကတော်သာ ရှိပြီး၊ လိမ္မာ၍ တတ်ကြွသော ကလေးမလေး ရှင်းအာ မှာ ပျောက်နေလေသည်။

ဤအခြေအနေကို ဖြေရှင်းရန် လင်းဟောင် အသက် ပြင်းပြင်း တစ်ချက် ရှိုက်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တည်ငြိမ်အောင် လုပ်လိုက်ရ၏။ ထို့နောက် မိမိ၏ သိုလှောင် လက်စွပ်မှ စိတ်ဝိညာဉ် ကျောက် အများအပြား ထုတ်ကာ ရွာ တစ်ခုလုံးကို ခြုံ၍ အဆင့်သုံး ဝက်ပါတစ်ခု ခင်းကျင်း လိုက်သည်။

အသက်စွမ်းအင်ကူးပြောင်းဝက်ပါ မှာ ပတ်ပတ်လည်ရှိ အပင်များမှ အသက်စွမ်းအင်ကို ထုတ်ယူကာ လူ့ခန္ဓာကို အားဖြည့် ပေးနိုင်သော ဝက်ပါ တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤနည်းလမ်းက ရွာသူရွာသားများကို နှစ်ရက် သုံးရက် လောက် အဆိပ်ကို ပိုမို တောင့်ခံ ထားစေနိုင်ပြီး လင်းဟောင်အတွက် အချိန် ပိုရစေနိုင် ပါလိမ့်မည်။

ထိုအရာအားလုံး ပြီးစီးသွားသည့်နောက် လင်းဟောင် အချိန် မဆွဲဘဲ ရွာ၏ အရှေ့ဘက် တောင်ကုန်း ရှိရာသို့ အပြေးအလွှား သွားတော့သည်။

တဖက်လူ၏ လက်ထဲ၌ မည်သို့သော လှည့်ကွက်များ ရှိနေပါစေ...

သူ သွားရ ပေမည်။

ရှောင်လွှဲမရသော ထောင်ချောက်ပင်၊

ဓားသမား ဟူသည်...

ဓားတောင်ကို တက်၍ မီးပင်လယ်ကို ကျော်ဖြတ် ရပါစေ...

ယင်းက သူတို့လက်ထဲရှိ ဓားမှ သတ်ဖြတ်လိုသော ဆန္ဒကို မည်သို့ တား စီး နိုင်အံ့နည်း...
